

Ⲯ ⲗⲃⲕⲏ ⲒⲦⲟⲉ ⲃⲗⲒⲟⲩⲧⲩⲟⲩⲗⲏⲓⲉ.

Ⲝⲗ ⲕⲃ. (ⲉ, ⲗ – ⲓ).

Во время оно, хождаше иисъ въ свѣвѣтъ сквозѣ сѣлнѣа: и восторгáхъ оучнѣцы ѣгѡ клáсы, и ѣдáхъ, стирáюще рѣкáми. Иѣцыи же ѡ фарїсѣи рѣша нѣмъ: что̀ творитѣ, ѣгѡже не достóнитъ творити въ свѣвѣты; И ѡвѣщáвъ иисъ рече къ нѣмъ: ни лѣ сего̀ члѣ ѣстѣ, ѣже сотвори дѣдъ, ѣгда възакáса сáмъ и нѣже съ нѣмъ бáхъ; кáкъ вниде въ дóмъ вѣжѣи, и хлѣбы предложѣнѣа взѣмъ, и ѣдѣ, и дадѣ и сѣщымъ съ нѣмъ, и хже не достóаше ѣсти, тóкмъ ѣднѣнымъ іерѣемъ; И глаголаше нѣмъ, ѣкъ господь ѣсть снѣ члѣвѣческѣи и свѣвѣтѣ. Бысть же и въ дрѣгѣю свѣвѣтъ внити ѣмѣ въ сѡнмище и оучити: и вѣ тáмъ челоѣкѣхъ, и рѣкá ѣмѣ деснáа вѣ сѣхá. Назирáхъ же кнѣжницы и фарїсѣи, ище въ свѣвѣтъ ищѣлѣитъ, да ѡбрáщѣитъ рѣчь нáнь. Онъ же вѣдáше помышлѣнѣа и хъ, и рече челоѣкѣмъ нмѣшемѣ сѣхъ рѣкѣ: востáни и стáни посредѣ. Онъ же востáвъ стá. Рече же иисъ къ нѣмъ: вопрошѣ вы: что̀ достóнитъ въ свѣвѣты, добрѡ творити, илѣ слѡ творити; дѣшѣ спѣти, илѣ погѣбити; Онѣ же оумолчáша. И воззрѣвъ на всѣхъ и хъ, рече ѣмѣ: прострѣ рѣкѣ твоѡ. Онъ же сотвори тáкъ: и оутвердѣса рѣкá ѣгѡ здрáва ѣкъ дрѣгáа.